Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 213 (2215) ♦ Середа, 17 листопада 1999 року ♦ Ціна договірна

17 листопада

✔ 1708 р. Івана Скоропадського, ставленика Петра І, обрано гетьманом Лівобережної України. В умовах репресій він намагався продовжувати державницьку політику Івана Мазепи.

✔ 1933 р. засновано Харківський державний академічний російський драматичний театр імені О. С. Пушкіна.

✔ 1941 р. У Лондоні на Міжнародній зустрічі студентів започатковано свято — Міжнародний день студентів.

✔ 1966 р. Засновано Комісію ООН із прав міжнародної торгівлі (ЮНСІТРАЛ).

На кінець року бюджет не відкладатимуть

Перенесення на повторне перше читання проекту держбюджету 2000 року — крок, з одного боку, зважений, з другого боку, — це зволікання з розглядом документа у другому читанні. Тому парламенту слід уже 18 листопада розглянути законопроект повторно і прийняти у першому читанні з тим, щоб у середині грудня повернутися до цього питання вдруге і не відкладати його на кінець року. Про це під час чергової наради керівників парламентських комітетів, депутатських фракцій і груп заявив Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко. Як він зауважив з огляду на бюджетні питання, нинішній пленарний тиждень парламенту буде особливо напруженим.

(Закінчення на 2-й стор.).

У номер

«Відсутність нейтралітету з боку держави»

Делегація Парламентської Асамблеї Ради Європи, очолювана Анне Северинсен (Данія) і Андреасом Гроссом (Швейцарія) спостерігала за другим туром виборів у Києві, Львові, Одесі й Сімферополі. За результатами роботи делегація ухвалила заяву (виділено, як в оригіналі).

1. Проведення передвиборної кампанії в період між двома турами погіршилося. Кандидати не мали рівного доступу до ЗМІ, і висвітлення ЗМІ кампанії не було рівним. Державний апарат й органи державної влади були повністю мобілізовані на користь одного з двох кандидатів.

(Закінчення на 3-й стор.).

Офіційно

Болгарським досвідом по соціальних проблемах

Заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук зустрівся з міністром праці та соціальної політики Болгарії Іваном Нейковим, який перебуває в Києві з офіційним візитом.

Віктор Медведчук назвав цей візит дуже актуальним, тому що обговорюються питання соціальної політики, важливі як для України, так і для Болгарії. Він також ознайомив гостя з роботою Верховної Ради у цій сфері і повідомив, що результатами пишатися поки що рано, але вони є. Він наголосив, що поліпшенню процесу в цій галузі сприятиме болгарський досвід.

У ході візиту планується підписання українсько-болгарської угоди з питань соціальної політики та співробітництва.

Зайнятість

Робота не вовк, але тікає

Рівень безробіття в Україні становить 4,14 відсотка. Тоді як на початку року він був 3,7 відсотка. Зокрема, у січні—жовтні на обліку в державній службі зайнятості перебувало 2218,2 тис. осіб. Найгірший стан справ у Івано-Франківській, Сумській, Рівненській, Житомирській, Львівській та Чернігівській областях. За станом на 1 листопада рівень безробіття у цих областях досяг 6,44—7,47 відсотка, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

«SOS» районного масштабу

Сьогодні ми започатковуємо нову рубрику «SOS» районного масштабу». Це — про все, що хвилює, болить, пече у глибинці. Відкриває тему наш власний кореспондент по Дніпропетровській області. ***(Читайте на 5-й стор.).***

Фото Валерія ІНЮТІНА.

Спробуй і виграй!

Триває передплата на газету «Голос України» на 2000 рік. Традиційно «ГУ» проводить серед своїх передплатників розіграш заохочувальних призів. Тим, хто зробив свій вибір і передплатив нашу газету щонайменше на 6 місяців, потрібно надіслати до редакції копію передплатної квитанції. На конверті обов'язково зробіть позначку «Передплата-2000». Розіграватимуться найрізноманітніші призи. І все це завдяки нашим спонсорам:

36. Полтавському ВАТ «Облагропостач» (голова спостережної ради Петро Ківшик) — товари побутового призначення.

37. Обласному об'єднанню «Полтаваліс» (генеральний директор Олександр Яресько) — сувеніри з дерева.

38. КП фірма «Крокуль» м. Полтава (генеральний директор Дмитро Момот) — взуття жіноче, чоловіче.

Якщо ви одразу передплатите газету на весь рік, то жодна інфляція вас «не дістане». Цілий рік ви зможете отримувати газету за «старою» ціною і візьмете участь у другому розіграші заохочувальних призів, який відбудеться за підсумками передплати на друге півріччя 2000 року. Поспішіть зробити свій вибір на користь «Голосу України». Спробуйте своє щастя і в розіграші заохочувальних призів. Стежте за наступними номерами «ГУ», де буде продовжено список призів і наших спонсорів. Нехай вам щастить!

Передплата-2000

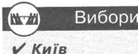
❍ *Через анонімний дзвінок про замінування вокзалу «Київ-Пасажирський» було евакуйовано більше тисячі чоловік. «Мінером» виявився киянин-пенсіонер.*

❍ *У Національному виставковому центрі (Київ) проходить виставка «Укрсклопром-99».*

❍ *У Кривому Розі Дніпропетровської області в контейнері для сміття знайдено близько 3 кг вибухівки.*

❍ *Уряд України виділив 3,5 млн. грн. на поліпшення ситуації з енергозабезпеченням у Криму.*

P.S.

Вибори

✔ Київ

До демократії ще треба дорости

«Проведення в Україні демократичних виборів сьогодні практично неможливе», — вважає голова тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради за дотриманням виборчих прав громадян на президентських виборах Олександр Єльяшкевич.

На його думку, насправді ми мали справу з політичним фарсом, а не вільним волевиявленням виборців. Адже «вся сукупність порушень, котрих так цинічно не помічав Центрвиборчком, не могла не вплинути на результати виборів. Усім, особливо депутатам і лідерам політичних партій, необхідно усвідомити, що наступні вибори — парламентські — з цим складом і керівництвом ЦВК буде так само сфальсифіковано».

Не тільки голова, а й багато хто з членів тимчасової «виборчої» комісії, зокрема Віктор Шишкін, заявляють, що порушення законодавства відбувалося на всіх етапах виборчої кампанії задовго до дня голосування. Втім, напевно, і ви згадаєте факти палкої агітаційної діяльності держслужбовців, залякування керівників підприємств, поширення фальшивок.

І Європа не допоможе...

Екс-кандидат в Президенти Юрій Кармазін має намір звернутися до Європейського суду з прав людини в Страсбурзі зі скаргою на масові порушення закону під час президентських виборів в Україні.

На прес-конференції Центру громадського підрахунку голосів, який працював у Верховній Раді під час президентських виборів, Ю. Кармазін назвав незаконною відмову Верховного Суду України розглядати позов на рішення ЦВК від 4 листопада, яким затверджено результати 1-го туру виборів.

Екс-кандидат вважає, що на розгляд суду подано більш як 4 тис. зафіксованих фактів грубих порушень закону, включаючи 130 відеоплівок, а також протокол ЦВК про затвердження підсумків 1-го туру голосування, в якому кількість виборців, що проголосували за кандидатів, на 35 осіб більша, ніж було видано бюлетенів.

Ю. Кармазін підкреслив, що судді згідно зі статтею 124 Конституції зобов'язані були прийняти позов до розгляду. «Я знову подаватиму скарги до Верховного Суду, сподіваючись знайти хоча б одного чесного суддю, а також до Конституційного Суду України, — заявив він. — Коли вичерпаю всі можливості України, то звернуся до Європейського суду».

Політологи про перспективи політиків

Лідер Соцпартії Олександр Мороз, який програв президентські перегони 1999 року, боротиметься за статус одного з лідерів лівої опозиції, вважає директор Інституту політики Микола Томенко.

На його думку, другий аутсайдер виборчої кампанії Євген Марчук, призначений Леонідом Кучмою після першого туру голосування секретарем Ради національної безпеки та оборони країни, боротиметься за те, щоб залишитися політиком, а не державним службовцем.

Водночас політолог, головний редактор журналу «Політична думка» Володимир Полохало вважає, що в найближчі 3—5 років «завершиться політичний цикл людей, які сформували свій політичний ресурс за часів Радянської влади, а їхні наступники представлятимуть новий сегмент політичного класу».

✔ **Фотофакт**

Ось так голосував під час другого туру виборів Президента України «морж» Сергій Зеленецький із Узина Київської області.

Фото Євгена САВІЛОВОЇ (УНІАН).

На кінець року бюджет не відкладатимуть

(Початок на 1-й стор.).

На його розгляд передбачено винести 38 питань (для порівняння: минулого сесійного тижня прийняли рішення з 35 питань із 44 запланованих, за дев'ятьма — прийняття рішення перенесено на пізніше). Тематика внесених до порядку денного питань та сама, а ось порядок їх розгляду дещо змінено. У середу передбачено розглянути блок законопроектів з соціальної політики. У п'ятницю розглянуть проекти законів про Кабінет Міністрів, про вибори народних депутатів, про професійну і недержавну охоронну діяльність тощо. Цього тижня передбачено також розглянути пакет урядових законопроектів, зокрема про податок на нерухоме майно, про оподаткування доходів та інші.

Під час наради зазначалося, що більш як половину робочих пленарних засідань четвертої сесії вже пройдено. Загалом парламенту в передостанній місяць сесії, тобто у грудні, треба визначитися з переліком 133 документів. З них — 40 питань, пов'язаних з указами Президента України, що досі не врегульовано відповідними законами, 24 питання значаться як невідкладні.

Зауважувалося, що чимало з цих законопроектів перебувають ще у комітетах, і роботу над їх підготовкою для винесення на розгляд сесії слід прискорити.

Анатолій БЕНЬ.

Леоніда Кучму вітають з перемогою

На адресу Президента України Леоніда Кучми надходять привітання від лідерів держав світу з нагоди перемоги на президентських виборах. Зокрема, прес-секретар президента Росії Бориса Єльцина Дмитро Якушкін повідомив «Інтерфаксу», що Б. Єльцин у телефонній розмові привітав Л. Кучму з перемогою на виборах, побажавши йому плідної роботи, а братньому народові України — щастя і процвітання. Відбулася телефонна розмова і прем'єра РФ Володимира Путіна з Л. Кучмою.

За словами Л. Кучми, його також поздоровили президенти: Польщі — Александр Кваснєвський, Болгарії — Петр Стоянов, Казахстану — Нурсултан Назарбаєв. За повідомленням прес-служби українського Президента, на його адресу надійшли привітання і від президента Молдавії Петра Лучинського та президента Литви Валдаса Адамкуса.

Фотофакт

За ЗАТ «Дружба», що в Новій Одесі Миколаївської області, можна тільки порадіти. Продукція цього підприємства — вершкове й шоколадне масло, плавлені сири, яких тут випускають 10 найменувань, — вже зарекомендувала себе якнайкраще.

Фото Олександра КРЕМКА (ДІНАУ).

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення зміни до статті 6 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Частину другу статті 6 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 29, ст.377) викласти у такій редакції:

«Зовнішньоекономічний договір (контракт) укладається суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності або його представником у простій письмовій формі, якщо інше не передбачено міжнародним договором України чи законом. Повноваження представника на укладення зовнішньоекономічного договору (контракту) може випливати з доручення, статутних документів, договорів та інших підстав, які не суперечать цьому Закону. Дії, які здійснюються від імені іноземного суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності України, уповноваженим на це належним чином, вважаються діями цього іноземного суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
21 жовтня 1999 року.
№ 1182-XIV.

Рахувати, як у Китаї

Рахунковій палаті повинні повернути функції контролю не лише за витратною частиною держбюджету, а й доходною, тобто за формуванням бюджету. Наполегливо обстоюючи тезу розширення повноважень Рахункової палати Верховної Ради України, її голова Валентин Симоненко не проминув нагоди заявити про це під час зустрічі із делегацією представників рахункового управління КНР на чолі із паном Цзаєм Сігуєм.

Валентин Симоненко нагадав, що передбачені Конституцією повноваження були врізані висновком Конституційного Суду країни. І заявив, що нині триває робота для законодавчого розширення цих повноважень. Наголошуючи на потребі діяльності такого органу під час входження держави у ринок, В. Симоненко нагадав, що лише цього року напрацювання Рахункової палати лягли в основу трьох указів Президента України, 10 пропозицій — до законопроектів, за матеріалами Палати порушено вісім кримінальних справ.

За приклад якнайширших повноважень подібного державного органу було наведено повноваження рахункового управління КНР, яке здійснює контроль за фінансовими операціями міністерств і відомств держави, місцевих урядових інстанцій усіх рівнів, контролює доходи і витрати державних фінансово-банківських установ, підприємств, організацій тощо. Тобто, як зазначалося, китайці на вході у ринкові умови запровадили кардинально новий контрольно-аудиторський режим.

У свою чергу, китайські колеги позитивно оцінили здійснену за порівняно невеликий період роботу Рахункової палати зі становлення та розробки системи контрольно-ревізійної та аналітичної діяльності, створення сучасної інформаційної бази. Під час візиту китайська делегація зустрілася з першим заступником Голови Верховної Ради Адамом Мартинюком, відвідала Одесу, де ознайомилася з перспективами вільної економічної зони.

Анатолій БЕНЬ.

У номер

Танки й комбайни

На харківському підприємстві "Завод імені Малишева" створено перший у СНД гірничий комбайн, призначений для розробки важкодоступних вугільних пластів малої потужності. За добу комбайн здатний видобути і завантажити 200—250 тонн вугілля. Його застосування виключає травматизм робітників, оскільки обслуговує комбайн один оператор, який перебуває в безпечному місці і керує всіма процесами дистанційно. Нині в Харкові виробляють й інше унікальне устаткування для вугільних і сланцевих шахт. Скажімо, машинобудівний завод «Світло шахтаря» освоїв випуск скребкових конвеєрів для транспортування вугілля з вибоїв, які за продуктивністю перевершують зарубіжні зразки, повідомляє ДІНАУ.

Комітет Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації глибоко сумує з приводу передчасної смерті директора Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка, академіка АН вищої школи України професора

МОСКАЛЕНКА Анатолія Захаровича

— людини великої душі і життєвої мудрості, палкого журналіста і публіциста, талановитого українського письменника і вченого. Народні депутати України — члени Комітету з питань свободи слова та інформації поділяють всю глибину і біль втрати з рідними і близькими покійного.

Комітет Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації.

Члени Центральної виборчої комісії та працівники її секретаріату висловлюють глибоке співчуття членові Центральної виборчої комісії О. Гашицькому з приводу смерті його матері —

Софії Зотівни Гашицької.

«Відсутність нейтралітету з боку держави»

(Початок на 1-й стор.).

2. Виборчий закон ухвалено занадто пізно. Через це забезпечення розв'язання скарг було недостатнім. Пропозиції щодо доповнень до закону зроблені парламентом під час виборів. **Це відбиває брак розвитку політичної культури в Україні.** Хоча технічне забезпечення виборів було задовільне, абсурдним є те, що для кожних виборів ухвалюють новий виборчий закон.

3. Незважаючи на масові порушення й деякі свідчення залякувань — зокрема, присутність міліції на деяких виборчих дільницях, — голосування знову було **загалом** спокійним й без напруги. **Ані повністю нечесна кампанія, ані спроби залякування, ані зловживання державної влади не применшують того факту, що активність людей була вражаючою.** Виборці продемонстрували свою віру в демократію.

4. **Проте відсутність нейтралітету з боку держави під час передвиборного процесу підриває цю віру.** В цьому переконує «добровільна» відставка у міжтур'я трьох керівників облдержадміністрацій, регіони яких мали несприятливі для нинішнього Президента результати. Викликає занепокоєння, що на деяких дільницях за 99-відсоткової явки виборців кількість тих, хто проголосував за одного кандидата, виявилася 98 відсотків. Слід зазначити, що працівники виборчих дільниць — особливо жінки — продемонстрували величезну персональну самовіддачу і зробили свою справу чудово.

5. Україна порушила **не лише** свої обов'язки члена ОБСЄ, а й зобов'язання — у сфері міжнародного права —гарантувати право людей на вільне волевиявлення, як того вимагає Європейська конвенція з прав людини (протокол 1, стаття 3).

Ситуація зміниться лише в тому разі, коли керівництво держави візьме радикально новий курс.

Має бути покладено край протистоянню між парламентом і виконавчою владою. Бо це є причиною блокування прогресу на шляху реформ. Лише оперативно ухвалені нові закони, які містили б чітке спонукання до дії, разом з чітким вираженням нової волі до демократії, переконають український народ і міжнародне співтовариство, що є реальний прогрес на шляху запровадження верховенства закону.

6. Демократія, заснована на поділі влади, не може функціонувати в атмосфері, отруєній звинуваченнями в особистій корупції й самозбагаченні за кошт держави. Цей принцип має бути запроваджено на всіх рівнях суспільства — відповідно до Європейської хартії з місцевого самоврядування.

7. Соціальна й економічна ситуація в Україні хитка, навіть драматична. Такий само фінансовий стан держави. Підтримка України з боку міжнародного співтовариства (МВФ, ОБСЄ, ЄС, Ради Європи...) має бути обумовлена прийняттям нових законів, коли буде покладено край зловживанням з боку державної адміністрації, створено фундамент для демократії. Є щодо цього міжнародні програми допомоги Україні. Піврічний період передвиборної політики закінчився, а з ним і час для відмовок.

Міжнародні спостерігачі, здається, вражені

У понеділок було оприлюднено попередні висновки місій спостерігачів за проведенням президентських виборів в Україні від Парламентської Асамблеї Ради Європи та ОБСЄ (спостереження проводилося представниками Бюро з демократичних інститутів та прав людини (БДІПЛ), що діє під егідою цієї організації). Нижче ми подаємо скорочений (виключно через його великий обсяг) варіант заяви БДІПЛ. Ми не коментуємо документ, оскільки переконані, що для наших читачів не важко буде зробити самостійні висновки з прочитаного.

Попередня заява представників ОБСЄ

Роль посадових осіб та їх працівників і вплив, який вони здійснювали

Так само, як і під час першого туру виборів 31 жовтня 1999 року, було помічено, що працівники державних адміністрацій та державні посадові особи проводили агітацію за Президента та проти його конкурента. Більш того, місія спостерігачів за виборами, яка працювала під егідою ОБСЄ/БДІПЛ, знайшла чіткі докази того, що така виборча кампанія з боку державних установ була системною та скоординованою по всій країні. Зорганізоване зловживання з боку державних структур та органів на користь Президента є очевидним порушенням закону та відповідних зобов'язань перед ОБСЄ стосовно демократичних виборів.

Порушення полягали в тому, що проводилася цілеспрямована кампанія на примус державних службовців у медичних та освітніх закладах голосувати на користь нині діючого Президента, а також на те, щоб ці службовці спонукали пацієнтів, батьків та студентів голосувати подібним чином. Попередні повідомлення про таку кампанію надійшли з одинадцяти областей країни.

Було також помічено, що навіть працівники міліції поширювали агітаційні матеріали та обходили помешкання громадян, агітуючи голосувати за діючого Президента, що могло сприйматися деякими виборцями як засіб залякування.

Такі заходи, а також діяльність інших установ, у тому числі ЖЕКів, координувалися районними та міськими органами влади, які безпосередньо звітували в Міністерство внутрішніх справ. Надзвичайно турбує те, що державні посадові особи, котрі мають забезпечувати дотримання законів, як було помічено, порушували його.

Роль засобів масової інформації

Електронні та державні засоби масової інформації знову ж таки значною мірою не дотримувалися своїх визначених законом зобов'язань стосовно того, що вони мають надавати врівноважені та неупереджені репортажі про кандидатів та про перебіг кампанії при висвітленні новин про другий тур виборів. Контроль за роботою засобів масової інформації з боку місії спостерігачів за виборами, що працювала під егідою БДІПЛ, чітко свідчить про рівень дисбалансу та упередженості і в електронних, і в державних ЗМІ.

Упродовж усього виборчого періоду — як перед першим, так і перед другим туром — місія спостерігачів за виборами, котра працювала під егідою БДІПЛ, отримувала повідомлення та твердження про те, що на окремі пункти засобів масової інформації чинився тиск з метою надання ліпшого та масштабнішого висвітлення діяльності нині діючого Президента. Ці пункти засобів масової інформації скаржилися на невиправдано велику кількість інспекторських перевірок з боку численних органів влади, у тому числі з боку інспекторів податкової служби, протипожежної безпеки тощо.

Такі інспекторські перевірки та обмеження діяльності засобів масової інформації створювали атмосферу самоцензури, коли редактори та журналісти доходили висновку про те, що критичні висловлювання про перебіг виборчої кампанії нині діючого Президента призведуть до виникнення невиправданих перешкод під час передачі теле- та радіопрограм чи друкування газети.

Виборча кампанія

Під час першого туру місія спостерігачів сповіщала про те, що серед населення обертається велика кількість фальшивих, наклепницьких та анонімних листівок і газет. Під час другого туру місія спостерігачів за виборами, що працювала під егідою БДІПЛ, отримала примірники фальшивих варіантів комуністичних газет, які цього разу розповсюджувалися принаймні в трьох областях. Однак місія усвідомлює, що відповідні органи знову не зуміли призупинити поширення цих фальшивих варіантів газет або накласти арешт хоча б на деякі з таких примірників.

Склад виборчих комісій

Закон про вибори Президента України обумовлює, що до складу дільничних виборчих комісій входять особи, висунуті від кожного кандидата. Однак місія спостерігачів за виборами БДІПЛ зазначає, що в багатьох регіонах членів комісій призначали державні установи, а не кандидати чи партії. У таких випадках членам комісії вказували на так звану партійну належність після їх висунення, при цьому не враховувалися їх власні політичні уподобання.

День виборів

Спостереження під час другого туру виборів висвітлили те, що процедуру голосування в день виборів не було витримано в тій мірі, як під час першого туру. Під час першого туру спостерігачі загалом залишилися задоволеними проведенням голосування, хоча й було помічено окремі незначні відхилення. Під час другого туру спостерігачі помітили окремі випадки серйозніших порушень. Спостерігачі у Львівській області, зокрема, помітили, що на багатьох сільських виборчих дільницях, які вони відвідували, окремим виборцям видавали по декілька виборчих бюлетенів. Вони також указують на випадки голосування однією особою за всю сім'ю, а також нетаємного голосування.

Загалом спостерігачі зазначають збільшення присутності неуповноважених осіб на виборчих дільницях. Це особливо непокоїть, якщо врахувати рівень втручання з боку державних посадових осіб та державних установ під час кампанії. Більш того, спостерігачі вказують на присутність членів Служби безпеки України (СБУ) на багатьох дільницях в обох турах голосування. Місія спостерігачів за виборами БДІПЛ порушувала це питання серед керівництва СБУ, тому що не бачить причин їх присутності на дільницях чи в територіальних виборчих комісіях у день виборів — хіба що їх спеціально запрошували члени цих комісій.

Бідні об'єдналися у ЧЕС. Разом хочуть стати багатшими

Хотілося б бачити відповідні енергійні дії від Верховної Ради, виконавчих органів, промисловців та підприємців

Для багатьох країн Європи привабливою формою економічної інтеграції став Євросоюз. Інтеграція в ЄС охоплює не тільки сфери економіки, науки, екологічної безпеки, транспорту, туризму тощо, але й створює умови для політичної стабільності, стимулює процеси демократичних перетворень.

Чорноморське економічне співробітництво (ЧЕС) об'єднує, крім України, ще 11 країн (Албанія, Азербайджан, Болгарія, Вірменія, Грузія, Греція, Молдова, Румунія, Греція, Росія, Туреччина) і, пройшовши з 1992 року шлях організаційного становлення, є на сьогодні реально діючим регіональним об'єднанням, що має свою керівну структуру, певні комісії за напрямами роботи, центр Чорноморських досліджень для аналітичної роботи, а з червня 1999 року і Банк чорноморського розвитку.

Нещодавно в Афінах відбулася нарада ЧЕС, на якій були присутні делегації від усіх країн — членів ЧЕС, високоповажні спостерігачі від багатьох країн світу. ЧЕС характеризується як перспективна ринкова територія з населенням у 380 млн., з достатньо багатими сировинними ресурсами, висококвсіченими фахівцями. Але об'єднання в основному бідних країн — середній річний прибуток на душу населення — 2000 доларів США, а без Греції буде ще нижчим. Залучення інвестицій для розвитку національних економік — головна мета кожної країни.

Обговорювалося й кілька механізмів досягнення цієї мети. Перше — це політика відкритих дверей, в тому числі створення зон вільної торгівлі в рамках ЧЕС. Друге — залучення внутрішніх та іноземних інвестицій через приватизацію. «Народна приватизація», коли акції отримують робітники підприємств, не забезпечує вихід підприємства з кризи в будь-якій країні. Потрібен другий етап — прихід капіталу, частіше іноземного, і для цього в багатьох країнах на законодавчому рівні забезпечено захист інтересів інвесторів, у тім числі через міжнародний арбітражний суд. Торік Туреччина заробила на приватизації 5 млрд. доларів США. На приватизацію виставляють «чисті» підприємства — без боргів. Третє — отримання кредитів від Банку чорноморського розвитку. Банк фінансує проекти зі створення нових виробництв, новихтоварів, віддаючи перевагу таким проектам, які грунтуються на високих технологіях. З метою залучення різноманітних джерел до фінансування банк обмежує свою участь 35-відсотковою часткою з лімітною сумою у 15 млн. доларів США. Нарешті — одержання інвестицій країнами ЧЕС на основі двосторонніх відносин.

Значну увагу на нараді було зосереджено на так званих малих підприємствах — по-перше, як пріоритетному об'єкті інвестицій, по-друге — з метою забезпечення їх захисту від корупції та бюрократії. Підкреслювалося, що МП мають невеликий запас міцності, а тому є потреба у наданні їм маркетингової інформації, допомоги у підготовці кадрів, передачі високих технологій, забезпеченні контролю за якістю продукції, яку вони виробляють.

Найважливішим напрямом роботи структур ЧЕС є визнання шляхів співпраці з Євросоюзом. У цьому аспекті важливою є роль Греції як члена ЄС.

Від себе висловлю думку про ще одну місію, яку може виконати ЧЕС. Останніми роками на високих рівнях інтенсивно обговорюють питання балто-чорноморського співробітництва як необхідного доповнення до взаємодії країн у формі двосторонніх відносин. Для такої співпраці чорноморську сторону не треба формувати — з появою ЧЕС вона вже є.

Наші контакти із структурами ЧЕС, які ми почали розвивати завдячуючи Міністерству у справах науки та технологій, виявили потребу в організації в рамках ЧЕС виставкової діяльності. Це дасть змогу, по-перше, наявно показати, що мають у своєму розпорядженні країни—члени ЧЕС, що вони пропонують на ринок як товар, а що може бути об'єктом спільної діяльності. По-друге, через виставки, наукові та практичні заходи діяльності на теренах ЧЕС будуть залучені широкі кола ділових людей, що, власне, і необхідно додати до тієї великої організаційної роботи, яку проводять керівні органи ЧЕС. Секретаріат ЧЕС доручив Укрмедпрому виступати організатором та упорядником виставок різноманітної тематики, але почнемо ми з виставок оздоровчої, медико-технічної та екологічної тематики.

За нашими переконаннями, ЧЕС — це хороший шанс для України у розв'язанні своїх економічних проблем і хотілося б бачити відповідні енергійні дії від Верховної Ради, виконавчих органів, промисловців та підприємців.

Олександр СІТЕНКО,
генеральний директор асоціації «Укрмедпром».

Харків.

Шанс довкола моря

Хроніка. Факти. Події

✔ Скоп'є

Опозиціонер прийшов до влади

Державна виборча комісія Македонії офіційно оголосила, що під час другого туру голосування, який відбувся 14 листопада, кандидат опозиційної Всемакедонської революційної організації — Демократичної партії македонської національної єдності Борис Трайковський набрав 52 відсотки голосів виборців і виборов перемогу над своїм супротивником — представником партії «Соціал-демократичний союз Македонії». Б. Трайковський став другим президентом Македонії після здобуття нею незалежності 1991 року.

✔ Пекін

Шлях до ВТО відкрито

Міністр зовнішньої торгівлі і зовнішньоекономічного співробітництва КНР Ши Гуаншен і торговий представник США Шарлен Баршефськи підписали двосторонню угоду з питання щодо вступу КНР до Всесвітньої торгової організації (ВТО). Підписання цього документа означає завершення двосторонніх китайсько-американських переговорів з питання щодо вступу КНР до найбільшої торгової організації світу. Ця угода усунула найсерйознішу перешкоду на шляху вступу Китаю до ВТО. Наприкінці року Китай сподівається вступити до цієї організації.

✔ Москва

Єльцин і досі симпатизує Путіну

Президентські вибори в Росії відбудуться 4 червня 2000 року у точній відповідності з законом про вибори глави держави. Про це повідомив журналістам Борис Єльцин. Він відкинув чутки про можливу відставку Володимира Путіна і наголосив: «Володимир Путін з його згоди і за моєю рекомендацією балотуватиметься на президента».

✔ Мінськ

Союз непорушний Росії та Білорусі

Церемонія підписання договору про створення союзної держави Білорусі та Росії відбудеться 26 листопада у Москві. Як повідомив глава адміністрації білоруського президента Михайло М'ясникович, перед підписанням відбудеться зустріч сам на сам президентів Білорусі та Росії, після чого — засідання Вищої Ради союзу двох держав.

✔ Єреван

У Вірменії наше кіно показує «Москва»

Учора у вірменській столиці в кінотеатрі «Москва» почалися «Дні українського кіно». Захід — перший в історії україно-вірменських відносин — організований Міністерством культури, з питань молоді і спорту Республіки Вірменія і Посольством України у Вірменії. «Дні» відкрилися показом всесвітньо відомого шедевра Сергія Параджанова «Тіні забутих предків». Протягом тижня буде представлено стрічки «Приятель покійного» Криштофовича, «Співачка Жозефіна і мишачий народ» Маслобойникова, «Два місяці, три сонця» Балаяна. Документальне кіно представлятиме стрічка Ковяля «Іван Марчук. Голос моєї душі». Напередодні відкриття «Днів» Надзвичайний і Повноважний Посол України у РВ Олександр Божко дав прес-конференцію.

✔ Фотофакт

Фідель Кастро розмовляє з іспанським королем Хуаном Карлосом та його дружиною Софією. На офіційному прийомі кубинський лідер продемонстрував фотографію батьків нинішнього іспанського короля. Знімок було зроблено півстоліття тому, під час відвідин Куби іспанськими монархами.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ», агентств «Сіньхуа» та «ІТАР-ТАРС». Фото АП.

Ініціативність пов'язана із зацікавленістю

На саміті ОБСЄ, який відкривається завтра в Стамбулі, розглянуть і проблему Придністров'я. У зв'язку з цим на запитання «ГУ» відповів повноважний представник Президента України на переговорах з політичного врегулювання конфлікту в Придністровському регіоні Республіки Молдова Євген ЛЕВИЦЬКИЙ:

— Останнім часом до Тирасполя зачастили міжнародні представники. Із чим це пов'язано?

— Молдова на всіх міжнародних форумах акцентує увагу на неврегульованості конфлікту. Тому комісії — результат прохань Кишинева. Представники західних організацій розглядають насамперед економічні важелі врегулювання. Є й реальні програми. Наприклад, ремонт мосту через Дністер в районі села Гура-Бикулуй, яке було зруйновано під час воєнних дій 1992 року, готовий фінансувати Євросоюз. Відомо бажання США, Швеції, Швейцарії, Німеччини надати допомогу у переговорах з виведення того, що залишилося від колишньої радянської 14-ї армії, а також щодо вивезення її озброєнь. У пресі називалась цифра необхідних для цього коштів — майже 30 мільйонів доларів. Адже процедура вивезення й утилізації озброєнь — справа дорога. А провести її треба, щоб ліквідувати склади, які становлять небезпеку і для Придністров'я, і для Молдови, і для України. Наскільки відомо, Росія згодна з тим, щоб таку допомогу їй було надано.

Є й інший аспект. Придністровський конфлікт на сьогодні — найлегше розв'язується, мирно протікає. Розбіжності залишилися щодо того, бути Молдові конфедерацією чи унітарною державою. Але антагоністичних суперечностей немає. Звичайно, європейські країни та США хочуть бути причетними до остаточного врегулювання.

— Якщо проаналізувати перебіг переговорів за останній рік і сфокусувати увагу на роботі посередників, складається враження, що Україна тут перехопила ініціативу в Росії. Або ж остання дистанціюється...

— Усі документи, які було запропоновано на переговорах, розроблялися спільно з іншими посередниками. Інша річ, що Президент України виступив з низкою ініціатив. Але ж ніхто не заважає й решті посередникам вносити свої пропозиції. Україну турбує стан невизначеності в урегулюванні, тому ми такі активні. Ми хочемо бути спокійними за регіон, розташований поблизу наших кордонів, тому треба допомогти Молдові врегулювати цей конфлікт.

Нещодавно в Тирасполі відбувся міжнародний семінар з Придністровського врегулювання. Були там і вчені з України. Коли оговорювалося питання загального оборонного простору (йдеться про Молдову й Придністров'я), я вніс таку пропозицію: чому б Президентові Молдови Петру Лучинськи та лідерові Придністров'я Ігорю Смірнову з самого початку не доручити керівництву міноборони організувати двосторонню зустріч, щоб визначити, з яких напрямів сторони могли б співробітничати? Скажімо, в галузі спільного навчання офіцерів, співпраці зв'язківців, тилового забезпечення. Пропозицію прийняли.

— А як виконуються уже прийняті домовленості, скажімо — одеські?

— Одеські угоди мали суто практичний характер. Адже головне — зняти напруження в зоні безпеки і вжити заходів щодо зближення позицій сторін. Тобто зменшити кількість постів, знизити контингент міжнародних сил до 500 осіб у кожній із трьох сторін (молдовській, придністровській, російській). Що намічено, те зроблено. Відкрито Дубосарський міст через Дністер, введено до зони українських військових спостерігачів.

Щодо київських угод, то вони більше мають політичний характер і, на мій погляд, підводять міцний фундамент під остаточне врегулювання конфлікту. Важлива деталь, яка ввійшла до підписаних документів: Росія чітко заявила, що вивозитиме озброєння і виводитиме війська з території Молдови. Цікаво, що Ігор Смірнов при цьому не заперечив, але зазначив: усе це гроші, і Придністров'я повинно мати якусь свою частку. Таку матеріальну зацікавленість, утім, зрозуміти можна. А на нинішньому етапі переговорів сторони саме й намагаються знайти засади побудови «загального простору», тобто реалізують ті українські ініціативи Президента України Леоніда Кучми, які намітилися в Києві.

Інтерв'ю взяла Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

Чи здійсняться сподівання?

Для багатьох країн нинішній саміт ОБСЄ став подією номер один. Росія налаштована рішуче і по-бойовому. Сам Єльцин збирається стукнути тут кулаком, бо очікує нападок Заходу у зв'язку з війною в Чечні. Тбілісі сподівається, що в розпалі цих розборок не забудуть про грузино-абхазький конфлікт і роль тієї самої Росії у ньому. Вірменський і азербайджанський президенти розраховують у Стамбулі дійти консенсусу з карабахської проблеми. Не відстає від товарок по СНД і Молдова зі своїм головним болем — Придністров'ям. Президент США приурочив офіційний візит у Туреччину до початку саміту. Однак турки виявилися не надто гостинними до господаря Білого дому: заарештовано 110 осіб із плакатами «Янки, геть додому!». В Україні ажіотажу напередодні стамбульського саміту не спостерігалося. Про причини тимчасової байдужості до Європи неважко здогадатися.

На фото АП: Стамбул до саміту готовий.

Скупий платить двічі

Вручаючи держпремію одному відомому фізикові, Президент України виголосив сакраментальне: «Вітаю». У відповідь замість «спасибі» почув: «Вітаю». Леонід Кучма здивувався: «А мене з чим?» «З тим, що ще є кому вручати премії в галузі фізики», — відповів учений. Сьогодні фізик зі схильностями кавеенника вже працює за кордоном...

Сумну історію розповів мені приятель того самого фізика. Ми познайомилися на прес-конференції в Інституті проблем реєстрації інформації (ІПРІ) НАН України, де йшлося про... голод. Інформаційний! Хоча для багатьох українських математиків, біологів, хіміків він страшніший від реального. Виявляється, не варто впадати у відчай — його можна задовольнити, але... Як ви розумієте, «але» впирається в фінанси.

ІПРІ уже давно співробітничає з Інститутом наукової інформації США (ІНІ США), де формуються світові бази даних. Із 70 тис. журналів, які видають нині у світі, відбирають близько 8 400 найважливіших публікацій в галузі природничих, соціальних, гуманітарних наук, а також мистецтва. Як ви здогадуєтеся, без знання того, що накопичено світовою наукою, без посилань на сучасні праці важко, а то й взагалі неможливо по-справжньому займатися наукою. Популярно цей феномен пояснив директор Інституту реєстрації інформації В'ячеслав Петров: «Коли Ломоносов став усесвітньо відомим? У... 1911 році, коли його відкриття потрапили до наукових журналів».

Нещодавно ІНІ США звернувся з новою ініціативою до ІПРІ й запропонував прямий доступ до світових даних через Інтернет. Цієї акції, яка розрахована на місяць (з 3 листопада по 3 грудня), і було присвячено пресконференцію в ІПРІ. До вільного доступу до скарбниць світової науки з зануренням на 30 років (тобто до 1969 року) запрошено представників понад 100 інститутів НАН України, інших академій, відомчих, навчальних і наукових закладів (мій люб'язний співрозмовник з Інституту фізики сам був серед запрошених).

Акція ця має великою мірою рекламний характер: погляньте, як це здорово! Адже не секрет, що інформація нині є чи не найдорожчим товаром. Для порівняння: занурення в одну із баз даних, яка поповнюється щотижнево, на глибину 1 рік коштує 1,5 млн. доларів для будь-якого європейського університету. В'ячеслав Петров пропонує купувати у складчину: «Наприклад, Мінвузу НАН знайти кошти і все-таки наситити український ринок потрібною науковою інформацією». Але ось уже кілька років поспіль у держави немає коштів на купівлю інформації. Постає запитання: а що складати?

Сам ІПРІ, за свідченням його директора, заліз у борги, та вже-таки протягом 4 років купував інформацію однієї із баз даних ІНІ США з правом її розповсюдження для наукових і навчальних закладів. Це становило майже 150 тис. доларів на рік. Нині ціна зросла. А фінансові можливості України не змінилися. Але ті, хто справді розуміє необхідність вкласти гроші, щоб отримати віддачу, знаходять кошти. Приклад — Київський держуніверситет.

Що скажете? Звернулася я до свого знайомого, який під час прес-конференції продовжував блукати Інтернетом у пошуках потрібних співрозмовників — авторів праць з фізики. «Елементарно, — відповів він. — Якщо вже якась стаття конче потрібна, надсилаєш прохання про це електронною поштою тому й другові, що отримав держпремію, або ще комусь у Францію чи США, і вони перешлють її тобі протягом дня...»

А що робити тим ломоносовим, у кого немає електронної пошти чи друзів—лауреатів держпремії за «бугром»?

Яна СТАДІЛЬНА.

Божедарівка переселяється на кладовище

І не за Божим покаранням, а через безбожну байдужість нинішніх можновладців

«SOS» районного масштабу

З якої речі давнє селище Божедарівку свого часу перейменували на Щорськ, можна лише гадати. Зате достеменно відомо інше: якщо колишня Божедарівка була процвітаючим районним центром, то тепер Щорськ не тільки втратив статус райцентру, а й став ганьбою Криничанського району. Інша річ, що про це до недавніх пір не знали навіть у рідній області.

Й не знали б і досі, якби не вчителька-пенсіонерка Лілія Черевач. Вона зважилася розповісти всю гірку, як полин, правду, а обласна газета «Сільські новини» опублікувала її листа, в якому є такі рядки: «Сьогодні, як ніколи раніше, мої односільчани позбавлені елементарних умов для існування: ні водогону, ні каналізації, ні газопроводу, ні лазні, ні автобусного сполучення. Нічогісінько нема, хоч сядь і не вставай, доки не вріжеш дуба».

Справді, вже на нашій пам'яті негусто було на Дніпропетровщині таких ошатних сільських населених пунктів, як Божедарівка. Уявіть собі звичайнісіньке селище, в якому аж три квітучі парки і сквер, дві школи, лікарня районного масштабу, побутово-торговельний центр і культурно-спортивний комплекс, суцільно заасфальтовані вулиці. Уявили? Втім тепер уявляти тільки й залишається, а мешканцям самого селища — згадувати. Багатьом із них минуле лише сниться. Бо тепер замість парків — сміттєзвалища, замість вулиць — непрохідні смуги, зарослі бур'янами. Будівлі магазинів, на початку 80-х збудованої школи і приміщення самої селищної ради руйнуються і розвалюються...

То яке лихо підкосило селище? А ось яке: Щорськ не перший рік підтоплюють грунтові води. Та так, що не лише погреби постійно «гниють», а й 324 житлові помешкання «плавають». Питна вода зникла, відсутність каналізаційних водозливів призвела до того, що селище опинилося у смердючій багнюці по коліна. Оскільки недалеко добували уранову руду методом підземного її розчинення сірчаною кислотою, а в самому селищі були асфальтобетонний завод і великі сховища отрутохімікатів, які нині кинуті напризволяще, то не дивно, що грунтові води, піднявшись на поверхню, перетворили селище й на зону радіаційної небезпеки.

Щорськ вимирає... Пишу — і тремтить рука. А як було Лілії Черевач, яка написала: «Боже мій, скільки людей наших відійшло передчасно у вічність за останні літа! Такий рівень смертності, як у Щорську, мабуть, рекордний для всієї України. Селище переселяється на кладовище. Якщо для смітника, щоб очистити парки (де тепер водяться, аж кишить, розношики зарази й величезні пацюки), не знайшлося й сякої-такої балки, то для кладовища виділили ціле поле...».

Перебільшення в цих страшних словах — жодного. Коли мої колеги з «Сільських новин» хотіли з'ясувати, скільки людей на цей час мешкає у Щорську, селищний голова Олександр Линник сказав, що «майже шість тисяч чоловік». Але я вирішив уточнити цифру. З'ясувалося, що вже навіть «менше п'яти тисяч». Та скільки, як що все-таки відкинути «мертві душі»? Нарешті повідомили: за документами в селищі тепер лише 4 тисячі 468 громадян.

На думку Лілії Черевач, трагедія Щорська від того, що, по-перше, вона написала у своєму листі про те, що «Щорськ з колишнього райцентру місцевою владою перетворено на «чорнобильську» зону районного масштабу. Теперішній райцентр Кринички «закували» в бетон і асфальт, бо всі кошти районні чиновники кидають тільки собі під ноги. А Щорську за бюджетним фінансуванням дістаються лише облизні».

По-друге, Лілія Борисівна ображена на тих, кого її земляки обирають депутатами і Верховної Ради, і обласної та районної. Приїжджають, каже, коли треба їх обирати, добрі й щирі — хоч до рани прикладай. Обіцяють золоті гори, але після виборів безслідно зникають. Зокрема, Лілія Борисівна послалася на приклад депутата обласної ради від Криничанського району Валерія Храмцова — нині керівника секретаріату і водночас заступника голови Дніпропетровської облради.

О, що після цього зчинилося! Для обговорення листа Л. Черевач терміново скликали позачергову сесію селищної ради, на якій раптом дійшли висновку, що «опубліковані «Сільськими новинами» негативні факти не відповідають дійсності». Вдумайтеся в цю нісенітницю: факти негативні (що неправдиві, цього обачно не стверджують, одначе дійсності не відповідають — і квит. Як таке може бути?

Наче людям, даруйте, було щось пороблено. Затьмарено їхні совість і розум. Адже за таке рішення проголосували ті самі селищні депутати, які напередодні двічі — у квітні і червні (протоколи № 4 та № 6) — самі приймали постанови «Про стихійне лихо». А потім у серпні слухали питання вже в комплексі — про всі ті лиха, від яких потерпає Щорськ — «Про підтоплення грунтовими водами та про стан і заходи щодо впорядкування і утримання в подальшому в належному стані територій кладовища та сміттєзвалища». І тепер ці самі депутати стверджують, ніби опубліковані газетою негативні факти ще й «зачіпають честь, гідність та ділову репутацію і органів місцевого самоврядування, і конкретних осіб».

І вже сам голова обласної ради Едуард Дубінін, не помітивши чомусь у листі вчительки-пенсіонерки страхітливої правди про долю селища, але ретельно вивчивши натомість рішення «екстреної» сесії, дійшов дивовижного висновку, що «друкувати такого листа «Сільські новини» не мали ніякого права». Що мав на увазі під словом «такого», збагнути важко. Що він — наклеп, пасквіль і вигадка чи навпаки — суща, але просто небажана і шкідлива, як твердили несподівано у Щорську на своїй «надзвичайній» сесії селищні депутати, правда, міркуйте самі. А що міркувати, коли підтоплення не відступило і відступати не збирається, шкідливий радіаційний фон та гниле середовище, в якому розмножуються згубні для людини бактерії, не зникли і не зникають, а зіпсована вода так і не стала питною?!

Відверто кажучи, незручно за покірних депутатів зі Щорська та безлику «більшість Щорської територіальної громади», на яку вони посилалися. Як це так, що не посміли відстояти себе, перебуваючи вже навіть над могильною ямою? Як це так? — запитав про це і в селищного голови Олександра Линника.

— Правду написала Черевач у листі, — визнав раптом Олександр Іванович. — Правильно все. Але... Але не треба було чіпати Храмцова...

Отакої! Виходить, справді над усе «честь, гідність та ділова репутація і органів місцевого самоврядування, і конкретних осіб», якщо заради них пожертвували навіть честю і гідністю та здоров'ям і життям мешканців чималого селища? Жах!

Хоч є й інше прочитання «пристрастей» навколо Щорська. Воно належить Миколі Мариниченку — депутатові Криничанської районної ради, обраному якраз від Щорської територіальної громади. Він вважає, що свою честь, гідність та ділову репутацію місцеві органи самоврядування на Дніпропетровщині добровільно віддали на поталу чиновникам з «верхів» і стали заручниками їхніх «персон».

Неодноразово Микола Олексійович, скажімо, закликав Щорську селищну раду зробити ремонт то одного, то другого приміщення, підтопленого грунтовими водами. А то й намагався домогтися нарешті будівництва вкрай необхідних каналізаційних мереж, бо ситуація така, що фекалії тут потрапляють у непросихаючи на вулицях, садибах та в приміщення «озера».

— І знаєте, що казав на це селищний голова? — каже Микола Мариниченко. — Що у селищній раді на рахунку немає жодної копійки. А коли й з'явиться, то районна рада і районне казначейство не виділять все одно жодної гривні.

— З'ясовується, — продовжує Микола Олексійович, —»новаторська» Дніпропетровська облрада напросилася на так званий експеримент з централізації фінансового забезпечення територіальних громад. І Щорська тепер позбавлена власного рахунку в банку, як то було до експерименту. Її рахунок тепер "під каблуком" вищого начальства.

А в червні цього року на сесії Криничанської районної ради депутатам раптом запропонували проголосувати за делегування «деяких повноважень сільських і селищних рад районній раді». Навіщо, з якої речі радам нижчого рівня віддавати свої і так доволі куці права та можливості, гарантовані чинним законодавством, радам вищого рівня? — здивувався чи не єдиний Мариниченко. Голова райради Віктор Петрушевський лише й пояснив, що «цього вимагає область».

Тим часом «окремі повноваження» справді були передані навіть не районній раді. Голосували за одне, вийшло друге. У серпневому випуску інформаційного вісника облдержадміністрації «Влада» Микола Мариниченко прочитав нотатки про «непересічний» досвід, яким поділився голова облради Едуард Дубінін. «На даний час, — написав Едуард Владиславович, — понад двісті сільських і селищних рад області (з 330-ти, які тут є. — **Авт.**) передали частину своїх повноважень у питаннях управління комунальною власністю обласній раді, і обласна рада буде робити все від неї залежне, щоб ефективно захищати інтереси сільських територіальних громад».

От і твердить депутат Мариниченко, що цим тільки обмежують і дискредитують самоврядні представницькі органи влади на місцях. Вони знову стають безправними і безпомічними, як і за минулих часів. А як захищають тепер інтереси мешканців сільських та селищних територіальних громад, на прикладі Щорська видно, як на долоні...

А поки що Щорськ продовжує посилати сигнал «SOS», негайно відгукуватися на який і кваапитися на допомогу — норма в усьому цивілізованому світі.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Зустріти 2000 рік у Єлисаветграді

Пропонує депутат Кіровоградської міської ради, директор української гімназії Віктор Громовий

Депутат Громовий звернувся з відкритим листом до міського голови Кіровограда та до колег-депутатів із пропозицією провести в обласному центрі загальноміський референдум щодо повернення Кіровограду історичної назви — Єлисаветград.

Протягом останніх років питання про перейменування міста піднімали на шпальтах міських та обласних газет. Пропонували різні назви: Тобілевичі, Златопіль, Степоград, Центральноукраїнськ тощо. Але всі ці найменування були штучні і не мали прихильності в більшості населення. Головний аргумент противників повернення місту історичної назви був такий: російська імператриця Єлизавета, на честь якої начебто було назване місто, увійшла в історію як гнобителька українських вольностей і традицій.

Але це ж не так. Єлизавета відродила українське гетьманство. Історія також свідчить, що фортецю, яка поклала початок місту, було закладено у 1752—1754 роках згідно з указом імператриці і названо на честь Святої Єлисавети. Звісно, в усі часи підлабузники вміли підводити дати під конкретних осіб... Проте добре відомо, Свята Єлисавета — це жодним чином не російська імператриця, і нічим перед українським народом вона не завинила...

Автор листа вважає, що, «тільки повернувши місту душу, ми подбаємо і про культурне відродження, і про матеріальний розвиток, і про громадський спокій. Повернення місту історичної назви — це і спосіб підняти рейтинг маловідомого обласного центру на загальноукраїнській арені, привернути до нього увагу ділових кіл...».

На думку Віктора Громового, доцільно було б назвати область Центральноукраїнською.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Безхребетність — не кращий стиль управління

У номер

✔ Вінниця

Заблукали міліціонери в коноплях

Прокуратурою Могилів-Подільського району (Вінницька область) взято під варту двох офіцерів міліції. Їм висунено звинувачення в незаконному виготовленні наркотиків.

На 15 сотках міліціонери, залучивши до справи ще декількох чоловік, вирощували... коноплі. Кажуть, ділянку ретельно охороняли навіть кримінальні елементи.

Коли запахло смаленим, почали палити сировину. Але невдовзі загасили вогонь, бо було шкода можливих заробітків. 92 кілограми наркосировини, що не згоріла, заховали в одного з міліціонерів.

Справу передано до обласної прокуратури, яка продовжує розслідування. Привертає увагу те, що в райвідділі міліції всіляко намагалися спустити справу на гальмах, аби таким чином вигородити колег.

✔ Луганськ

На «р» починається, і... шахтарі розбігаються

Як швець буває без чобіт, так шахтар — без вугілля. Бо вже звичним явищем стало те, що мешканці шахтарських селищ шукають паливо на відвалах старих шахт. Або вирубують навколишні лісопосадки.

Така картина — закономірний наслідок так званої «реструктуризації». Наприклад, після того, як шахти міста Брянки потрапили під закриття, населення тут зменшилося майже втричі! А шахтарів у донедавна суто шахтарському місті тепер вдень з вогнем не знайти.

Нещодавно у Брянці відшукали кошти для пуску нового вибою на шахті «Краснопільська». А щоб налагодити продуктивний видобуток вугілля, потрібно було ще з півсотні працівників очисного вибою. В це важко повірити, але «гвардійців праці» в місті фактично не виявилося. Бо в пошуках кращої долі вони подалися на шахти Донецької, Дніпропетровської та «закордонної» Ростовської областей. І навіть ще далі — до Кузбасу.

✔ Донецьк

Крадуть гроші, метал і бульдозери

Майже чотири мільйони гривень повернули державі цього року організовані злочинні угруповання. Звичайно, не з власної ініціативи, а з «допомогою» управління із боротьби з організованою злочинністю УМВС України в Донецькій області. На 700 тисяч гривень поповнився бюджет після припинення незаконної діяльності фірми «Ресурс МКС», яка займалася конвертацією коштів з використанням фіктивних підприємств.

Тісно співробітничали керівники конверторного цеху Єнакієвського металургійного заводу та директор донецької приватної фірми «Бест». Одні крали феромарганцеві сплави, інші — продавали їх металургійним підприємствам області. За п'ять місяців цього року угруповання поцупило 120 тонн сплавів на суму близько 250 тисяч гривень.

Утім, красти можна не тільки сплави чи гроші, а й будівельну техніку. У Красноармійську директори ТОВ «Укрпромресурс» та державного ВАТ «Гірницький шахтобуд» уклали договір про постачання останньому бульдозера і екскаватора. А насправді, як з'ясували правоохоронці, техніка була давно придбана і навіть списана.

✔ Фотофакт

Зізнайтеся, таке побачити випадає нечасто. Ці 17-річні трійнята — Катруся, Вікторія та Сергійко Дейнегіни — щойно склали присягу в Луганському інституті внутрішніх справ. Дівчата вчитимуться на криміналістів, а їхній брат вступив на факультет безпеки економіки.

На знімку: хто ще так радітиме за своїх дітей, як не мати.

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

Народжений грітися — літати не може

Арсенал

Після розвалу Союзу на терені України залишилося багато військової техніки та озброєнь, утримувати які досить клопітно за рахунок нашого мізерного військового бюджету. Щоб добро не пропадало, його треба вигідно позбутися. На реалізації зайвої техніки можна, звісно, заробити, а ще можна нею борги віддавати.

Саме за газові борги Росії до кінця цього року до неї полетять одинадцять стратегічних бомбардувальників — вісім Ту-160 і три Ту-95. Заодно як комплектувальні покупець прихопить кількасот крилатих ракет Х-22. З 20 жовтня на українських військових аеродромах працюють представники військового відомства сусідньої держави, які готують крилату техніку до ротації на свої землі. Вже є два першопрохідці — Ту-160 і Ту-95МС, які нещодавно успішно приземлилися на військовому аеродромі Енгельса Саратовської області.

Така форма взаємозаліку дасть змогу Україні погасити частину боргу в 285 млн. доларів. Викидна ціна одного залізного птаха в середньому — 25 млн. доларів. Хоча її занижено майже втричі.

Спочатку російські військові приймальники заявляли (в інформаційних випусках російських телеканалів), що деякі літаки взагалі не мають товарного вигляду і потребують капітального ремонту. Така оцінка покупця цілком виправдана під час оборудки. Втім, торг у цій ситуації недоречний, адже за угодою про скорочення озброєнь Україна взагалі мала ліквідувати ядерні носії. Згодом, коли до замовника прилетів товар, думка змінилася — російські представники публічно визнали, що техніка в чудовому стані і сказали «мерсі» українській стороні за те, що вона «нарешті повернула Росії її бомбардувальники»... Досить спірна заява, якщо зважити, що у спадок від СРСР Україні дісталося сорок важких стратегічних бомбардувальників, у той час як у російському ангарі до останнього часу стояло шість таких літаків.

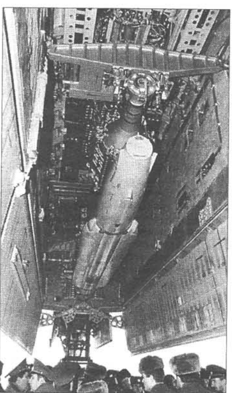
Як заявив командувач ВПС України Віктор Стрельников, нашим збройним силам стратегічні «тушки» такого класу не потрібні. По-перше, вони розраховані під ядерну зброю, а Україна — без'ядерна держава. По-друге, утримання однієї такої машини коштує 1 млн. 400 тис. на рік.

На військових аеродромах у Прилуках (Чернігівська область) чекають своєї долі 19 бомбардувальників Ту-160, а в Узині Київської області — 21 літак Ту-95. (Літаки оснащено крилатими ракетами повітряного базування великої дальності, здатними нести ядерний заряд). Дочекалися. Міноборони РФ заявило про готовність взяти бомбардувальники на свій баланс. Наприкінці наступного року ракетоносії візьмуть на озброєння ВПС Росії.

Що буде з іншими бомбардувальниками? Два літаки Ту-95 планують переобладнати на розвідників, із двох зроблять музейні експонати, а решту, згідно з вимогами Договору СТАРТ-1, знищать до кінця 2001 року.

А поки що, з настанням холодів, недавно ще наші бомбардувальники летять на «ПМЖ» до ще недавно нашої братньої республіки... І навесні вже не повернуться.

Саме за газові борги до кінця цього року до Росії полетять одинадцять стратегічних бомбардувальників — вісім Ту-160 і три Ту-95

Микола ЗАДОРОЖНИЙ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Перший рік після повені

Надзвичайні ситуації

У ніч з 4 на 5 листопада 1998 року на Закарпаття обрушилася небувала повінь. У зону стихійного лиха потрапила майже третина населення області. Майже 20 осіб загинули.

Уся країна прийшла на допомогу потерпілим закарпатцям. Чи не найкраще йшли справи в Мукачеві, яке також серйозно постраждало від стихії. Тож коли постало питання про зміну голови обласної держадміністрації, у столиці згадали саме про мера Мукачевого Віктора Балогу. Всього півроку керує він регіоном, проте вже має що записати у свій актив: майже на 20 відсотків зросли обсяги промисловості, на третину — випуск товарів народного вжитку і надходження до зведеного бюджету. Пенсії виплачуються вчасно, скорочено заборгованість з усіх інших виплат.

Питання ліквідації наслідків катастрофічної повені на Закарпатті Віктор Балога і нині тримає на постійному контролі. Про це й розмова з ним кореспондента ДІНАУ.

— Повені на Закарпатті — не рідкість, — розповідає Віктор Іванович. — Але такої наш край, та й, мабуть, уся Україна, не пам'ятає. Народному господарству області стихія завдала збитків більш як на 580 мільйонів гривень, а населенню — на 230 мільйонів.

— Що підтримало людей у біді?

— Насамперед допомога з боку держави. Скажімо, Президент України вже наступного дня прибув на Закарпаття, щоб на місці оцінити ситуацію, дати відповідні доручення. Його указом наш край було оголошено зоною надзвичайної екологічної ситуації. Було видано також укази про створення в області спеціальної економічної зони і про запровадження спеціального режиму інвестиційної діяльності. До рятувальних і аварійно-відновних робіт залучили формування Цивільної оборони, Збройних сил, Національної гвардії, МНС, закарпатської міліції...

— Що вдалося зробити за рік, що минув від паводка?

— Програма відновних робіт розрахована на два роки, проте й на сьогодні вже зроблено чимало. Завершено регулювання річок на відрізку 53,1 кілометра. З 12 зруйнованих мостів державного та обласного значення три найбільш важливі вже здано в експлуатацію. Повним ходом тривають роботи й на інших об'єктах. Так, приміром, капітально відремонтовано 6190 житлових будинків, 286 сімей придбали будинки і квартири в інших районах, 1329 будинків для потерпілих уже зведено, решта — у стадії завершення.

— Вікторе Івановичу, що робиться, аби така катастрофа не повторилася?

— У нашому краї здійснюється програма протипаводкових заходів. Нещодавно уряд схвалив і Комплексну програму протизсувних заходів у Закарпатській області на 1999—2000 роки. Крім того, спостереження за зсувними процесами проводитимуться за допомогою супутникової техніки. Буде створено й нові гідрологічні пости, які спостерігатимуть за «поведінкою» річок. У цьому співпрацюватимемо з відповідними службами Румунії та Угорщини. Крім того, в області буде дисльоковано батальйон МНС зі спеціальною технікою.

Ярослав ЯДЛОВСЬКИЙ. (ДІНАУ).

Податківець став... комерсантом

Ще свіжі у пам'яті часи, коли Кам'янеччина була чи не найбагатшим регіоном на Поділлі. Та за останню п'ятирічку зубожіло село, зупинилися союзні заводи-гіганти. Навіть флагман будівельної індустрії — цементний завод — ледь животіє. Однак бюджетні закони вимагають свого: сплачуй борги в казну.

І цю «експропріаторську» функцію змушені безальтернативно виконувати податківці. Бо якщо ти не зможеш цього робити, завтра прийде інший. Така філософія вимогливості по всій вертикалі. І реалізувалась вона, зокрема, у Кам'янці-Подільському.

У квітні поточного року об'єднану податкову інспекцію очолив досвідчений податківець-економіст Іван Романов. І хоч економіка краю не зробила рішучого кроку до зростання своїх прибутків, за другий і третій квартали податківці збільшили надходження коштів до бюджету порівняно з відповідним періодом минулого року на третину!

Як удалося цього досягти Івану Леонідовичу? Хоч досвіду керівника йому не позичати (сім років очолював районну податкову інспекцію), все ж таки зусиль витрачено неймовірно багато. Бо довелося податківцям не тільки контролювати добросовісність сплати податків, а й самим організовувати плату.

Скажімо, цементний завод живих грошей не має. А боргів перед бюджетом багато. Який вихід? Ото беруть інспектори цемент на дебіторську суму, продають, а гроші відправляють до казни.

Та це тільки сказати легко — «продають». А спробуй при нинішньому безгрошів'ї збути його за живі копійки. Та ще й в умовах, коли приватні фірми торгують за демпінговими цінами. Доводиться шукати покупця за тридев'ять земель. І не тільки на цемент. На цукор, борошно, спирт, кабель тощо.

Одне слово, податкова інспекція вже не інспекція, а велика товарна біржа, де можна сьогодні придбати все — від цигарок до танка. А у проміжку між ними можна примітити і непогану квартиру. Чи престижне авто. Отож, читачу, якщо маєш гроші — неси в податкову. Там ти їх пустиш з користю для сім'ї, фірми і держави.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Операція «Ринок»-3

«Пасуться» біля «братків» 22 контрольні служби

Журналістське розслідування

Чутки про те, що на ринках разом з офіційною владою господарює кримінальна, викликають бажання зазирнути за ширму і дізнатися, чи це дійсно так.
Перше, що ми зробили, нагадаємо, — офіційно звернулися до столичної міліції з проханням надати відповідну інформацію про кримінальну ситуацію на ринках. Результат, читачу, ти знаєш з попередньої публікації (див. «ГУ» від 16.11.99 р.).

3. Влада з «авторитетами» мириться

Якщо журналіста виштовхують за двері, він має залізти через вікно. Що ми і зробили. Зустрілися неформально з працівниками районних УБОЗів, розкрили їм карти і... побачили великі очі. З'ясовується, нічого таємного в інформації, якої ми домагалися три місяці, немає.

Отже, друкуємо узагальнену розповідь професіоналів.

* * *

Усі ринки Києва, державні і недержавні, частково чи повністю контролюють кримінальні авторитети. Вони отримують дивіденди як засновники або збирають данину з продавців. Треба сказати, що кількість приватних ринків з кожним роком дедалі зростає. І це не дивно.

На конкретних прикладах покажемо, як ринки стають приватними або напівприватними.

На початку 90-х у країні з'явилася нова форма невиробничих відносин, себто рекет. Молоді спортсмени, обділені державою матеріально, під крилом тренерів чи «ідейних генераторів» почали здирати гроші і з приватних підприємств, і з державних. Так би мовити, за охорону. Частина коштів йшла справді на розвиток спорту, частина — на хабарі і благодійність, а решта — в кишені «керманичів». Згодом гроші стали вкладати у бізнес — у ті самі ринки, або в їхню модернізацію.

У столиці на масиві Виноградар ще п'ять років тому був пустир, який «авторитет» на прізвисько Фашист, що називається, розорав. Побудований ним ринок процвітає і цілком влаштовує жителів мікрорайону. «Братки», які раніше вибивали гроші, тепер офіційно збирають плату за «послуги».

Фашист згодом почав конфліктувати із законом. Коли відбував строки (до речі, сидить він і тепер), його майно стали потроху «експропріювати». На ринку поруч з фірмою «ДЮК», яка належить вищезгаданому «авторитетові», з'явилася фірма «Візит», що є власністю представника виконавчої влади.

Тепер цей Фашист має непоганий «дах». За даними з наших джерел, він — власник Мінського ринку, його фірма будує ринок на Харківському масиві.

У районі Святошин ринок побудував якийсь Ткач, у минулому майстер з кишенькових крадіжок, неодноразово засуджений. Цікаво, що ще 1988 року в нього було вилучено 100000 рублів.

Неординарна ситуація на «Авторинку». Там господарює Близнюк, колишній працівник «ОБХСС», тренер з боротьби. Учні відповідно допомагали йому в нелегкій «роботі». Він майстерно організував близько десятка фірм, між якими розподілив увесь ринок. Усе начебто легально, податки сплачують. Але потрібно збирати і тіньові гроші! Тоді й з'явився благодійний фонд, куди всі бажаючі могли принести пожертвування.

І щоб ви не сумнівалися: біля каси фонду стояла черга. «Бажаючими» були всі, а пожертвування їхні становили 1000 — 1200 гривень «з носу». У такий спосіб вдалося зібрати близько мільйона гривень, що й дозволило пану Близнюку придбати дві квартири в «царському селі». Та з цим «бізнесом», схоже, правоохоронним органам вдалося покінчити.

Цікаво, що згідно з бухгалтерськими звітами водій пана Близнюка отримував щомісяця 20000 гривень зарплати. У неборакиˌ коли дізнався про це, очі на лоба полізли... Прання, скажімо, тренерського кімоно обходилося близько 30000 гривень на місяць...

Звісно, ці дані слідству потрібно ще довести, бо відомо, що такі справи лопаються, мов мильні бульки.

Якщо говорити про інші ринки, то картина така. На Оболоні і Троєщині господарюють прищевці. До того ж по першому ринку порушено 10 кримінальних справ, заступника директора ринку затримали на «гарячому». На обох ринках іде паралельний збір: офіційний — за оренду і неофіційний — за так звану охорону. Пікантність ще й у тому, що деякі народні депутати мають низку своїх павільйонів на Троєщині і платять данину, як і всі, — по 150 доларів.

«Петрівка» поділена між Киселем, Прищем, Савлоховим. Тут до продавців раз на тиждень підходять «хлопчики» і збирають по 30 доларів.

На Подільському ринку господарює Татарин — вкладає гроші в модернізацію та будівництво.

Виникає цілком природне запитання: чому саме ринки такі привабливі і для можновладців, і для «п'ятої колони»? Як вони доходять порозуміння?

Пояснення досить просте: підприємства не працюють, майже всі вони перебувають на картотеці, обігових коштів, а відповідно, і надходжень до бюджетів немає. Ринки — це чи не єдине місце, де крутяться «живі» гроші, до того ж непідконтрольні. Тому інтерес мають усі. Підприємцям, адміністрації, «охоронцям» і владі доводиться іти на певні поступки. Підприємці мають виплатити належне адміністрації, «браткам», податківцям, щоб лояльно ставилися і прикривали за потреби; міліції треба дати за різні послуги. Наприклад, неофіційно 1000 доларів за дозвіл торгувати вночі.

«Пасуться» біля «братків» 22 контрольні

служби. Тому й не дивно, що бухгалтерські звіти символічні, бо коли підприємець вказує в квартальному звіті прибуток 78 гривень, то податок нараховується у розмірі 126. Адміністрація ринку отримує непогані збори, але потрібно відрахувати належне «авторитетам». Міліції і районній владі треба час від часу кланятися, щоб уникнути проблем.

Останніми роками послуги рекетирів фірмам, організаціям, ринкам почала перебирати на себе міліція за ті самі гроші. Тобто підприємцям сьогодні байдуже, кому платити за «дах». Приклади тому — Привокзальний ринок, а також на бульварі Лепсе, ринок «Юність», де бандитам довелося ділитися.

Новий «дах» виставляє свої розцінки, і торг тут не доречний. Це не зовсім подобається підприємцям, бо з «братками» можна було торгуватися, брати відстрочки тощо, а тут — зась.

Отак і біжать в одній упряжці до світлого майбутнього всі суб'єкти ринкових, чи то пак базарних, відносин.

Іван ІЛЛЯШ,
Віталій КРАСНЮК,
Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

(Далі буде).

Від авторів. Шановний читачу, якщо хочеш бодай трішечки побути у шкурі підприємця чи торговця, прочитай наступну нашу публікацію. В ній ми розповімо, як, помінявши професію, торгували два дні свининою.

У номер

✔ Одеса

Пальне з-за моря

Пороми судноплавної компанії «Укрферрі» відновили доставку азербайджанського дизельного пального з грузинського порту Поті до Іллічівська. Відомо, що саме завдяки налагодженню роботи цієї лінії під час жнив значною мірою вдалося знизити негативний вплив «паливної кризи» на хід збирання врожаю в ряді регіонів України, та потім поставки нафтопродуктів морем через різні причини призупинилися. Й ось після нових переговорів та ретельного обрахування економічної вигоди цистерни з пальним знову пішли на морських поромах в нашу країну. Таке транспортування дає немалу — 3—4 долари на тонні вантажу — економію коштів у порівнянні з перевезеннями його танкерами. Значно скорочуються й терміни доставки пального безпосереднім споживачам. За розрахунками сторін, до середини грудня пороми «Укрферрі» доставлять з Поті до Іллічівська близько 60 тисяч тонн азербайджанського дизпального.

✔ Донецьк

Кожен другий долар — вітчизняний

У рамках реалізації Закону України «Про спеціальні економічні зони та спеціальний режим інвестування в Донецькій області» розглянуто 56 великих інвестиційних проектів на загальну суму 516 мільйонів доларів. Із них половина перебуває в стадії реалізації. Трохи більш як за рік до області залучено інвестицій уп'ятеро більше, ніж за останні п'ять років, до того ж половина капіталів —вітчизняного походження. Найбільші інвестиційні проекти здійснюють у ВАТ «Азовсталь», «Концерн «Стирол», «Донецький металургійний завод».

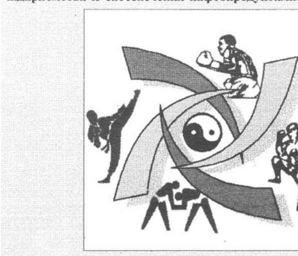
✔ Феодосія

Нокаут Америці...

У Феодосії відбувся цікавий та унікальний матч команд України і США з трьох видів одноборств (боксу, кікбоксингу, прайду). Нашу країну представляли спортсмени з Асоціації професіональних видів одноборств. Американці виступали під прапором USKBA. Серед них було чимало відомих атлетів — чемпіонів своєї країни та світу.

На рингові було багато захоплюючих поєдинків, в яких переважали українці. Блискучі перемоги здобули Юрій Барашьян (Феодосія), Андрій Лубяний (Бахчисарай), Ігор Пилипенко (Запоріжжя), Костянтин Швець (Київ), Володимир Боровський (Київ), Ігор Ковальов (Харків). Невдача спостигла лише бахчисарайця Бориса Гришина. Наш кікбоксер поступився очками Девону Кормаку. Поєдинок у професіональному боксі між киянкою Мариною Козеред і Донною Парсон переможця не визначив. Нічия. А загальний рахунок матчу — 6,5 на 1,5 на користь українських спортсменів.

Користуючись нагодою, хотілося б сказати про велику допомогу в підготовці та проведенні матчу з боку міського голови Феодосії Володимира Шайдерова та одного з головних спонсорів — директора феодосійського підприємства із забезпечення нафтопродуктами.

І безадресна фірма — відома

99 Спонсор «ГУ»

З уст багатьох політиків сьогодні тільки й чуємо: село розвалене, неможливо вижити. І, зрозуміло, звинувачують у цьому державу. Але чи й справді у всіх бідах винні найвищі посадові особи? Можливо, насамперед зміни на селі залежать від підготовленості керівника, його бажання і розуму творити достаток власними силами, а не чекати манни небесної?

Іван Рудик

На Хмельниччині навіть керівники середньої ланки добре знають ім'я Івана Рудика. Людина він непересічна, всупереч місцевим традиціям чиношанування та вірнослужительства завжди не тільки мав свою думку, а й різко висловлював її в очі керівництву. І за партійних часів, і за нинішньої «розбудови» України. Тому можу запевнити, що тепличних умов чи пільгових державних кредитів панові Рудику не перепадало. А нинішнього літа ситуація просто ставала нестерпною. Оскільки пан Іван узявся підтримувати на виборах Голову Верховної Ради, то його господарству місцеві бізнесмени навіть перестали відпускати нафтопродукти. Просто повертали назад гроші.

Та завдяки господарському таланту Івана Леонтійовича агрофірма «Проскурів» вистояла і в таких жорстких умовах. І якщо 49 сільгосппідприємств Хмельницького району зібрали 55 тисяч цукрових буряків, то агрофірма зі свого поля вивезла 8 тисяч! Щомісячно здає до державного резерву по 50 тонн м'яса у забійній вазі, щодень доставляє в обласний центр 8—10 тонн молока, по 10 тисяч буханок хліба, по кілька тисяч пляшок мінеральної та фруктової води. Акціонерне товариство останнім часом почало реалізувати і продукцію, яка поки що відома за якісними показниками тільки в Європі тощо. І висока результативність не випадкова. Пан Рудик вчасно провів внутрігосподарські реформи. Колишній колгосп «Комунар» нині став відкритим акціонерним товариством «Проскурів», що об'єднує 34 юридичні особи, в тому числі чотири СП з іноземними інвестиціями на суму понад два мільйони доларів. Саме напередодні виборів розпочало роботу 34-те підприємство, що вирощуватиме і експортуватиме гриби. А трохи раніше почало діяти ще одне цікаве підприємство — «Проскурів-кисень», котре очолив Володимир Карпов. Незвичність фірми в тому, що вона не має своєї поштової адреси. Як це може бути?

— Ну як-як, — розгнівався Іван Леонтійович, — де я тобі вулицю візьму, коли цю станцію споруджено в чистому полі. Там тільки телефон є — 2-13-98. Виїдь на об'їзну між чернівецькою і львівською дорогами і там побачиш неподалік траси новобудову. Оце і буде кисневo-балонна станція. Саме завдяки їй сьогодні медичні установи на 90 відсотків забезпечуються нашим ліцензованим киснем. Крім цього, маємо ще технічний кисень, вуглекислоту...

— Як же знаходять ваше підприємство?

— Якщо продукція якісна, споживач її знайде і в полі. А непотріб валятиметься і в центрі міста.

— А в міжнародному співробітництві що ще цікаво, Іване Леонтійовичу?

— Добрі результати маємо спільно з кіпріотами в міжнародних автомобільних перевезеннях, великі перспективи покладаємо на співпрацю з шотландцями з вирощування за новими технологіями і збуту у Європі картоплі. На черзі — реалізація ще кількох проектів з болгарами, словаками, чехами, поляками...

— То все-таки, виходячи з вашої практики, чому, на вашу думку, зубожіє село? Адже в кожному районі є господарства, які всупереч всьому вистоюють і сьогодні?

— Так, особистості завжди відігравали і відіграватимуть провідну роль в економіці. Однак оцінювати економіку в цілому чи якоїсь галузі з практики окремих осіб не можна. Для аналізу мають бути система економічного розвитку, чіткі правила гри. Однак нинішнє оточення Президента намагається навіть з ухвалених законодавчою гілкою влади правил викидати в колоду невигідні карти, а іноді й шісткою козирною побити туза козирного. Де таке у світі бачено, щоб вольготно жив саме той, хто не платить податки? Про це я перед виборами навіть писав у листі Президентові. З другого боку, в Україні є народ, але нема нації, котра мала б якусь монолітність, бачення своєї ходи, чого ми хочемо і куди маємо йти. Відлуння татарського нашестя ще й сьогодні у нас озивається болем. Ми не навчилися жити вільно, без погонича з нагайкою.

А те, що в керівників середньої ланки, — сказав на завершення Іван Леонтійович, — нема достатніх знань самостійно працювати у нинішніх умовах — теж правда. Гірка правда. І з нею мусимо жити. Але чим швидше зробимо правильні висновки, тим швидше станемо на ноги. Всі разом, але не народом, а нацією!

Пан Рудик, як я вже зауважувала, людина непересічна. З ним можна погоджуватися або не погоджуватися. Але зважити на сказане варто. Бо висловлене ним — то не з книжки взяте, то народжене в полі, то визріле в гущі селян і під час спілкування на економічних щаблях, то аналіз почутого за кулісами високих політичних інституцій. Отже, гадаю, в його словах, як і в ділах, зерен більше, як полови.

Ніна СТЕЦЬКА.

Хмельницький.

Хліб на вагу золота

Проблема

Завжди людно біля ялтинського продуктового магазину на вул. Кірова, де місцевий хлібокомбінат торгує нерозпроданими за день буханцями. Вчорашні булочки коштують тут усього 10 коп., український — 35, білий — 40, ялтинський — 30 копійок.

— Хліб для багатьох незаможних покупців став основним продуктом харчування, — каже директор хлібокомбінату І. Куликов, — тому свідомо йдемо на скорочення прибутку.

— Та невдовзі, схоже, доведеться від низьких цін Криму відвикати, — переконаний генеральний директор ВАТ «Кримхліб» Микола Демченко. — У розпорядженні всіх десяти кримських хлібокомбінатів збіжжя залишилося заледве півтори тисячі тонн. Це тоді як півострів лише ранніх зернових зібрав 940 тис. тонн, а з рисом і кукурудзою і весь мільйон. Річна потреба «Кримхліба» укупі з «Кримспоживспілкою» — 150 тис. тонн.

Сільгосппідприємства півострова мають лише близько 40 тис. тонн продовольчого зерна нового врожаю — решта пішла за борги. Проте кримські бізнесмени уже експортували понад 10 тис. тонн збіжжя в інші країни, а ще більше приховують. Торік вони почали масовий вивіз за кордон відразу після жнив і до весни встигли продати 270 тис. тонн кримської пшениці. Тоді дефіцит покрили терміново виділеними з резервів держави 15 тисячами тонн зерна.

ОБІЦЯЮ, ЩО ГОЛОДУ НЕ БУДЕ!..

Хліб, звичайно, буде. Питання, за якою ціною. Якщо за тонну зерна просять 600 грн., то борошно коштуватиме близько 1400 грн. за тонну. Отже, вартість хлібини підскочить до двох гривень. Рішення місцевої влади спрямовувати на потреби хлібопечення частину зерна, яке надходить в рахунок погашення боргу перед Пенсійним фондом, досі жоден з районів не виконав. Необхідність забезпечення населення хлібом, схоже, знову змусить уряд України віддати для використання на місцях частку зерна з держрезервів і держресурсів.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Мал. Анатолія АНДРЕЄВА.

Втрати

Страшні для врожаю не гуси

Непоправної шкоди сільгоспвиробництву, стверджується офіційно, можуть завдати... дикі гуси. Зголоднілі після далекого перельоту птаство накинулося на посіви озимої пшениці на Херсонщині. Зацікавленість пернатих озиминою пояснюють браком вологи у грунті та пізніми строками сівби. Сходи через це ще не вступили у стадію кущіння, і гуси вискубують їх з корінням.

Хоча полювання на гусей розпочалося ще 13 жовтня і відстрільна картка, яка дозволяє взяти за день трьох птахів, коштує лише три гривні, мисливці навряд чи допоможуть аграрникам. За сезон, що триватиме до кінця січня, вони в змозі знищити не більше 15 тисяч птахів.

Гусяча проблема — дійсно небезпека. Але Мінагропром більше непокоїть інше. В загальнодержавному масштабі недосіяли більш як мільйон гектарів озимини від запланованого. Цей факт для врожаю-2000 — загроза куди реальніша.

Іван ЛАЗНЮК.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311213.
123456.890

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України